

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in	\$3.00
pol leta	1.50
leto za mesto New York	4.00
pol leta za mesto New York	2.00
Europe za vse leta	4.50
" pol leta	2.50
" " eterteletna	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemni nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisu in osobnosti se ne
priobčujejo.

Denar naj se blagovno pošljati po —

Money Order.

Pri spremembni kraju naročnikov pro-
sim, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznani, da hitreje
najdemo naslovnika.Dopisom in pošljivatvam naredite ta
naslov:**"GLAS NARODA"**

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

K poročnim demonstracijam v Ljubljani, Trstu in Zagrebu.

Iz Ženeve prihaja preko Pariza poročilo, da so se vrstile v jugoslovanskih glavnih mestih Avstrije demonstracije, povsem slične javnemu uporu. Ljudstvo je ogorenno protestiralo proti vpoklicanju zadnjih rezerv ter trgal razidove mobilizacijske pozive. Vršili so se spopadi z orožništvo in nastopiti je moralno vojaštvo.

Ne glede na verodostojnost poročila, si je treba predočiti parstvari, ki delajo vest vjetnejšo kot bi si človek sprva domneval.

Ko po pričetku vojne so prišle iz Evrope vesti, da je izbruhnila v Pragi revolucija, da se nahaja mesto v rokah ustašev, da so se uprili slovenski polki, da so cele kompanije prestopile k sovražniku itd. V teh slučajih je bila želja mati misli. Z avstrijske strani se vse take vesti seveda demontiralo ter jih označilo kot zlobno izmišljotino. V nadaljnem poteku vojne se je izkazalo, da so bile dotedne vesti v resnicu pretirane ali naravnost izmišljene. Vojna je prišla tako nenadno, tako neprizakovano, da je našla narode povsem neprizavljene, nezmožne za vsako akcijo. Razventega pa se je uvedlo koj v pričetku strahovlado, da se prepreči že v kali vsako gibanje. Na tisoče konfidentov je opravljalo žalostni posel ogleduščina in vsakega, ki je bil na snemu, da ni poseben prijatelj vlade, se je artilralo in vrglo v ječ.

S tem postopanjem je razširila vladu strah in poskrili so se v zavetja tudi oni, ki bi v drugačnih razmerah nastopili proti vladni injenim nakanam. Nastopila je pa še bolj žalostna vrsta ljudi kot so konfidenti (zaupniki) in ta je obsegala javne politike, župane mest, višjo in nižjo duhovščino.

Ti ljudje so zatajili v sebi vsako boljše prepiranje, se udali in zlo usodo ter pričeli siriti krog sebe farizejski smrad in uganjati najpoddajšje hinavstvo.

Na bojna polja je odšlo vse, kar je bilo mladega, ljudstvo pa je strahom in jadom v sreču nestručno čakalo poročil z bojišč, vesti o slavnih zmagaah...

Prišla so poročila, mnogoobetajoča in polna upanja. Avstrije so udri v Rusko-Poljsko, pritiskali na Srbe in zaveznice Avstrije, ponosna Nemčija, je hitrela od zmage do zmage. Nemške armade so se bližale Parizu...

In doma, po celi Avstriji je zavrsalo, pojavo se je delirij zmagovalja. To zmagovalje pa ni bilo istinito. To ni bila mirna hladnost zmagača, ki si je svet svoje moći in ki ve, da ga nikdo ne premore. Bil je pravzaprav izraz začudenja, da se je zavrsilo nekaj, česar ni v svojem sreču nikdo pričakoval.

Listi so pisali o zmagaah, o slav-

nih činih posameznih polkov, generalov in pripristih vojakov. Deževalo je redov, odlikovanj. Časopisje, pisano v nemškem jeziku in tudi slovanskih, je bilo tako blazno patriotično, da so proti takemu pisanju nastopili vojaški krogci, ki so poznali resničo... Oglasili so se poklicani in nepoklicani pesniki ter opevali slavne čine junaške armade...

Prišla pa je reakcija in zmaganje sledili porazi na severu in jugu. O teh porazih se ni izvedelo nicesar iz časopisa, vsaj neposredno ne. Nikjer ni bilo pisano, da so Rusi že na Ogrskem, a tednov pozneje se je glasilo, da se je vrglo Ruse in Ogrski. Dne 2. decembra p. l. je padel Belgrad in po celi Avstriji so potrkavali z zvonom. Zavzetje Belgrada se je slavilo kot najvažnejši uspeh cele kampanje proti Srbiji... Poražena je ležala dežela na koleni pred znagalcem.

In Belgrad je zopet padel in avstrijske čete so se v velikem rednu umaknile preko Save... Tedaj pa niso potrkavali z zvonom in par dni zatem je bilo čitati v listih, "da se je izpraznilo Belgrad iz "strategičnih" ozirov ter radi-tega, ker nima mesta nikake strategične vrednosti za avstrijsko armado".

Tej strategični ničvrednosti se je žrtvovalo na tisoče in tisoče ljudi, ki grijajo sedaj pod srbsko rudo...

Ljudje so pa začeli stikati glave in od ust do ust je šel glas, da ni vse v redu. "Zmagovite" generali Auffenberga, Potioreka, Dankla in druge "Napoleone" te baže se je odpoklicalo in splošna zmenedost se je nasedila v prostorih velikega generalnega štaba na Dunaju.

Kako je zatege!! Saj imamo nemški generalni štab, ki je bolj brihten kot vsi drugi generali celična sveta skupaj. Ta naj vzame v roke vodstvo skupne armade in odloči, kaj je dobro in pravo. Nemec se naj posluje v Karpati in proti Srbom. Avstrije pa v Belgijo in na Francosko. Tako se je najbrž zgodilo in situacija je danes tako.

V notranjem pa je gotovo rasla nezadovoljnost ter se je pričel delirij lažipatriotizma in hinavskoga navdušenja umikati trenemu razmisleku. Za kaj te velikanske žrtve... Da se osveti smrt Franca Ferdinand... Da se oslabi vpliv Rusije na Balkan! Da se pomore Nemčiji, ki stremi po svestnem gospodstvu ter ne more sama nastopiti proti številnim in močnim nasprotnikom?... Da se utrdi stališče Avstrije ter ji odpre trgovinska pota v Orient, katera so skušali zapahnit zmagoviti balkanski narodi?... Da se spusti narodom v Avstriji nekoliko krvi, ker so postali preobjestni ter zahtevajo zase več pravice kot jih more dati država, ačko hoče ohraniti dosedanji sistem?...

Tako se je povpraševal vsak na tihem, a ust si ni upal odpreti. Ni smel... Prihodni dan bi ležal s prestreljeno glavo, — mrtev.

V deželu pa so prihajali blagoslovji, zvezani z "zmagonosno" vojno. Naležljive bolezni, lakota in gospodarski pogin. Trume beguncov iz Galicije so preplavile naše dežele in kamorkoli se je oziroko, je zapazilo berača, begunca ali pohabljence, s koščkom polcevne na prsih in praznem želodecem...

Časopisje pa je pisalo naprej o srečni Avstriji, ki ima tako hrabre vojake. Sest jih je šlo iz ene družine in boj in štirje so že umrli za čast domovine. Srečen slovenski narod, ki roditi takе junake! Kaj sta si mislila mati in oče in kako jima je bilo pri sreči, tega ni pisanev v časopisu. To je privatna zadeva. — Dulce et decorum est pro patria mori. — Sladko in častno je umreti za domovino.

"Uspehi" avstrijske armade so se vrstili drug za drugim in treba je bilo poklicati pod orožje zadnje, kar je še preostalo, zadnjega moža in zadnjega konja. Ljudstvo pa se je zaceteno izprševalo, kako je to mogoče, ko je vendar toliko čitali o avstrijskih zmagaah in porazih njenih nasprotnikov. Če je vse tako sijan, zakaj torej zadnje rezerve, zakaj zadnjega moža?

In posvetilo se jim je v glavah in izprevideli so, da so jih kruto varali, nesramno vlekli za nos, da je vse izgubljeno, da so zastonjoprinščene velikanske žrtve. Cvet slovanskih narodov se štrvnejo v interesom Nemčije, največji interes Nemčije, največji

skrite" sovražnice Avstrije in nimajo razmere v Evropi. o katerih premisljujem, če imam le kolikaj časa. Moja želja je, da bi Slovenci čimprej prišli do zazeljene pravice, da bi se združili in uganjajo v teh najstrasnejših otreši težkega nemškega jarma. Živelja Slovenija! Pozdrav! — Fr. Bučar.

Accata-Bellmont, Pa. — Delavške razmere so take kot povsod v Ameriki v sedanjem času. Dobrega nimam nješesar sporoti, pač pa žalostno vest, namreč, da je smrtno ponesrečil rojak Fr. Klanecik. Zjuraj je šel se zdravljati do vrha, bo v najkrajšem času. Vest, ki je došla o demstrukcijah v Ljubljani, Trstu in Zagrebu, je morda neresnična, — boj. Doma je bil v sasi iz Skotske in lika skala in ga pokopal pod se-a le za danses. — Jutri bo postal ptijske občine na Stajerskem. Star je bil štirideset let. V starem kraju zapušča ženo, očeta in malega sinčka. Bil je član društva št. 5 S. D. P. Z. in društva št. 28 S. D. P. in P. D. Pokopal smo ga na pokopališču sv. Jožefa. Ob odprtju groba mu je ginalivo govoril poljski župnik Počivaj v miru, dragi sobrat! — Član društva.

Seminole, Pa. — Kakor je iz določenih razvidno, se povsod slaboda. Tudi tukaj se ne moremo nikaj pohvaliti z delavskimi razmerami. Dela se po štiri dni, včasih pa tudi le po tri dni na teden. Dela, sploh ni mogoče dobiti. Rojaki, glasujte pri volitvah za delavške kandidate, ker le delavški zastopniki se bodo zavzel za nas. Drugi nam pred volitvami obljubujejo vse mogoče stvari, ko so pa enkrat izvoljeni, se ne brije več za nas. — V doljih zimskih večerih se kracasimo z Glasom Naroda, ki nam prinaša največ novic. Gledate vojne je našen menjenje tako, da bi bilo najboljše, ce bi vsi narodi odložili orožje in enkrat za vselej obračunali s kralji in cesarji. Slovenci dosedaj še niso imeli druge pravice, kakor iti prvi v vojni, da so jih pobili kot pse. Kdo je krv vseh žrtv, ki jih je moral doprinesti naš narod? Po mojih mislih je Nemec vse zakrivil. Želeti je, da bi se enkrat ljudstvo prebudi od dolgega spanja in dolim na olim, ki se kar tako igrajo s človeškimi življenji, kar jim gre. Mogoče bo kedó rekeli, da sem jaz izdajale domovine. Svoje domovine nisem še nikdar zanikal in jo nikoli ne bodem. Avstrija pa ne želim nješesar dobrave. Prej če je ni, boljše bo za nas. Pozdrav! — Tony Hren.

Dopisi.

—

Little Falls, N. Y. — Tukajšnje delavške razmere so prav slabe.

Nekateri delamo od dva do tri dni na teden, nekateri pa le po tri ali štiri dni na teden. Sem naj nikar nihodo, ker dela ni mogoče dobiti. Ce se delavške razmere kaj izboljšajo, bom že sporočil.

Nadaljna vojna poročila.
—
Sneg in mraz.

Berlin, Nemčija, 29. januarja. V Vzhodnji Prusiji in na Rusko-Poljskem je kazal včeraj topomer enašči stopnji pod ničlo. Vsa močvirja in reke so zamrznjene. To je zelo ugodno za Nemce, ker zamorejo z lakošču transportirati svoje topove. Prej je bil transport skoraj nemogoč, ker so bile ceste tako razkorane, da so se vdrala kolosa navadnih voz do osi v zemljo.

"Derfflinger" in "Roon" poškodovana

Pariz, Francija, 29. januarja. Vojno ministrstvo je dano objavilo, da je bil poročilo, glasom kojega je bila nemška bojna križarka "Derfflinger" v pomorski bitki v Severnem morju tako močno poškodovana, da so jo morali prevesti v suhi dok v Hamburgu. V isti bitki je bila tudi poškodovana bojna križarka "Roon".

Rešeni mornar s križarke "Bluecher".

Berlin, Nemčija, 29. januarja. V neki brzjavki iz Wilhelms-hafu poroča neki mornar s potopljene križarke "Bluecher", da ga je rešila neka nemška ladja. To poročilo je vzbudilo tukaj nove nadide, da se je na ta način rešilo še več mornarjev s potopljene nemške križarke.

Berlinski listi objavljajo angleško poročila o pomorski bitki, vendar pa dajejo izraza upanju, da so izgubili Angleži eno ali več bojnih ladij.

Križarka "Tennessee".

Aleksandrija, Egipt, 29. januarja. Ameriška križarka je pripeljala zadnje tedne iz Sirije v Aleksandrijo več kot osem tisoč beguncev. Jutri bo zopet dovela v tuje pristanišča in privredila na krovu 1200 oseb.

Begunci, od katerih je skoraj dve tretini Rusov, so brez vsakih sredstev. Otroci so le napol oblečeni in potrebujejo takojšnje pomoč.

Internirani Canadi.

London, Anglija, 29. januarja. Neko poročilo iz Hamburga pravi, da se je vse državljane angleški kolonij, izvzemši Avstralce, v tem mestu aretriralo ter prevedlo v koncentričska taborišča v Ruhleben, kjer se nahajajo že preje internirani angleški civilisti. Med jetniki se nahaja kakih 600 Canadev.

Boji v Kavzazu.

Berlin, Nemčija, 29. januarja. Boji v Kavzazu se še vedno nadaljujejo. Rusi so se v okolici Olte nekoliko umaknili. Današnje poročilo turškega generalnega štaba je sila kratko in naznamenja, da so Turki odvzeli Rusom nekaj važnih postojank in da bodo poskušali odrezati desno rusko krilo od ostale armade.

V severni Perziji je situacija neizpremenjena. V provinci Aserbejdžanu ni bilo zadnje dni nobenega boja. V turško armado ne prestano pristopajo nova perzjska pleme.

Večjaki govorovi svari Belgijke.

Brunselj, Belgija, 29. januarja. V neki proklamaciji izjavlja general Bissing, nemški govor na Belgiji, da preti Belgijecu v starosti od 16 do 40 let pri prekoračenju holandske meje nevarnost, da jih ustrel, ker so Belgijci že opetovano skušali priklopiti se armadom zaveznikov. Vse osebe, ki pomagajo Belgijcem pri prekoračenju meje, bodo kaznovane po vojaških postavah. V proklamaciji se nadaljuje zagoviranje, da se ne bo sililo Belgijke v službi v nemški armadi kot se je to zatrjevalo ed. gotov strani.

Konec junaške slave.

Pred kratkim se je pojavila na Dunaju gospodinja Stanislava Odryska v uniformi narednika poljskih legij. Pripovedovala je o svojih slavnih činih ter si pridobil nak

Viribus unitis.

Slovenci smo sinovi majke Slave, zapisani v zgodovini kot nosili težkega bremena, ki nam ga je natovoril naš sovražnik z izgovorom, da nam je prinesel kulturno.

Naši pradedji so mu postregli s kruhom in soljo, on je pa vrazil gostoljubnost z mečem. Ministrov narod plemičev, grofov in baronov, mi smo narod delavnih rok, ki dela in jih delal za svojo družino ter za tiste lenehne, ki se rede iz naših krvavih žuljev in nas bičajo.

Sto in sto let je že naš narod zatiran in zaničevan od oholiga tuca, kateri noče pripoznati, da je le privadran usiljenec, ki ga naše dobro ljudstvo trpi nad seboj.

Austrija se trka na prsi in se hvali s svojo visoko donečno pesmijo jednakopravnosti, ki je zakonito prideljena vsem njenim narodom. V teoriji izgleda ta zakon, kakor eden izmed najboljših in pravičnih, kar jih ima. V praksi so ga pa oni, ki so ga naredili v sveto prieseglji, da ga bodo zvesti in pravljeno izpolnjevali, sami pohodili z nogami in v resnic obsteji le še na nedolžnem papirju, ki leži kje v zaprašenem ministrskem arhivu.

Sorazmerno z davki, ki jih plačujemo Slovenci in po številu duš, nam noče dati zadostno število šol, ki jih tako zelo potrebuje, temveč jih moramo zidati in vzdrževati sami s trdo zasluženimi kronami. Plačujemo toraj dvakrat. Prvi davek je državni, katerega del bi morala država po zakonu uporabiti za naše šole in napredek na kulturnem in gospodarskem polju, česar pa ne stori ampak meče naš denar v žrelo — Albancev.

Druži je prostovoljni narodni davek, ki ga Slovenci žrtvujemo na oltar svoje lepe slovenske domovine, prisilejni, da si zagotovimo narodni obstoj in da otmemo našo deco iz tujega žrela.

Prisiljeni smo, da sami vzdružimo prepotrebne sole, ker hočemo iti z drugimi narodi naprej po poti napredka in kulture. To bi moralo storiti Slovencem vladata sama, kakor so deležni teh zakonitih dobrobiti Nemci v prebilici, toraj več kolikor jim po pravici spada.

Omenjeni je treba takozvane "šulferanske šole" v katere lože Nemci otroke slovenskih staršev, ki se ne zavedajo svoje narodnosti.

Tam se našo deco nauči, vse kaj drugega kakor pa onega, česar potrebuje. Nauče jih zaničevati svoj lasten materin jezik in pljuvati na vse kar je slovenskega. Na Koroškem pa nemški kulturnosce naše otroke zapirajo in tem, če govore med seboj slovenski.

O zapostavljanju slovenskega jezika pri javnih uradah na slovenskih tleh ni treba posebej omenjati, ker o tem črkajo že vrabel na strehah.

Pribiti je pa treba dejstvo, da obstoji na Slovenskem že kakih pet let obsedno stanje, ki ga vladata na hotelu, oziroma brez težkih posledic ni smela uradno objaviti.

Preganjanje Slovencev in slovenskih društv, zapori, imenovanja uradnikov, ustanovitev državne policije v Ljubljani in stroga krivična cenzura naprednih časopisov, ki nime primere v Evropi, to je bilo zadnja leta na dnevnem redu. Slovenci smo moralni na vse to molčati, ker je pretila stroga vladina pest, in njeni tajni detektivi so se vsuli kakor kobilice v deželu ter bili vsakomu za petami, ki je bil znan kot zaveden, pravi Slovenc.

Prišlo je tako daleč, da se nismo smeli veseliti zmage jugoslovanskega orožja nad kletim Turčinom, kateri je stoletje tičal k tlu ubogo rajo. Dovoljeno je pa bilo nemškim časopisom, da so kakor poceste barabe na najnesramnejši način posvali Jugoslovane in peli hvalo Turkom in svojim bratom Albancem.

Nemška kultura je birokratska, poveličuje plemenitaše, prince, grofe in barone; poveličuje moč in baki, ponižuje oziroma ignorira ono ljudske mase, ki si s težkim vsakdanjem delom služi svoj kruh.

Te kulture se brani naše slovensko srce, ker nočemo pripoznati plemenitašem po imenu, bi bili oni nekaj višjega, nekakiboljgov in da so le oni sposobni

ni vihteti nad nami bič, temveč mi pripoznamo le plemenito srečo v katerem je zapisana najlepša božja zapoved: "Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe!" Pripoznamo le onega, ki pozna našo dušo, naše srce in naše težnje, ter da nam hoče pomagati do boljše bodočnosti.

Lepa je ta zapoved, ali malo je takih, ki jo izpolnjujejo. Če bi se polovica vseh kristjanov ravnal po tej zapovedi, bi imeli danes mesto vojne — zemeljski raj.

"Ce te sovražnik udari po desnu ušesu, nastavi mu še levagu!"

Po tem nauku se ravnajo Sloveni, zato bomo brez izjeme vstopili v nebesi in lahko smo posnosti, da smo najmanjši narod, ki ima največ narodnih mučenikov.

Kako se dela z našimi, slovenskimi vojaki, o tem ve povedati vsak, ki je tri leta gulin komis. Prvo in zadnjo besedo ima v Avstriji uniforma, pa naj bo že te ali one branže. Kdor ima več medalj in zlatih knofov, ta več velja. Častna beseda parfumirane lajtanjante velja več, kakor kakovsto poštenih civilnih prič.

Vsi ti dekorirani gospodje so plačani iz žepov prezirnih davčnopljevalev, in od kmeta in delavec plačana vojaška godba igra tem kavalirjem v zabavo in kratek čas. V senci sabelj in bavonetov pobirajo davke ter jih visti senci zapravljajo. To je militarni in proti temu se mora upreti vsakdo, ki mu leži na sreču svoboda in napredek.

Ko je izbruhnila sedanja vojna, je bil v angleških dnevnikih v Cikagi poziv avstrijskega konzulata, da se morajo rezervisti nemudoma odzvati in odrinuti preko morja. Onim pa, ki bi se temu pozivu upirali, bodo premoženje če ga imajo v starem kraju, konfiscirano in ga bo država uporabila zase. Citali smo tudi pozive drugih držav, ali niti eden ni vseboval take "prijanosti."

Veseli nas, da pozajmo sedaj Amerikanci Avstrijo. Toraj oče, ki je prišel sem s svojo družino, s trebuhom za krovom, naj bi na povelje pljunil na svojo zakonsko srečo, puštil svojo ženo in otroke same, naj se zgodi z njimi kar se hoče, zavilah rokave in šel v boj za tiste, radi katerih je moral zapustiti domačo grando. Fej! Da, da! Avstrijski eksekutorji so si že meli roke, nadajoč se bogate konfiskacije, pa ta presneti Angleži jutri je zmešal umazane račune.

Avstrijski konzul v Cikagi je bil rešen napornega dela in hodil za kratek čas na nemški zborovanja, kjer se počuti zelo domačega. Tam se pojde: "Die Wacht am Rhein", "Deutschland ueber alles!", "Viktoria, Viktoria!"

Tistem Slovencu v Cikagi, ki je rekel, da bo Slovenec, ki ne drže z Avstrirno "aneagjal" na Dunaju, bi svetoval naj gre v konzulatu. Tam ga bodo pravljajajo sprejeti.

Napisal sem to vsem onim pravim, poštenim in zavednim Slovencem, ki so bili, so in bodo za napredek naše lepe slovenske domovine, ki gledajo z odprtimi očmi, in katerim leži v prvi vrsti na sreču usoda slovenskega naroda, ki se ne ozirajo ne na desno ne na levo, ampak gredo naprej po začrtani poti, krepko in neustrašeno, do cilja — slovenskega vstajenja.

Še bo na vrhu Triglava vihrala slovenska zastava. Okoli majke Slovenije bo zbrana množica tisočev, da stotisočev. Kakor en vzhlik zaorilo bo iz vseh grl: "Živio! Nazdar!"

In od tam, kjer počivajo naši pesniči-prvaci, se bodo čuli glasovi: "Vstali so! Rešeni so! Svojini!"

Slovenci bodo poljubovali slobodo slovensko zemljo.

"Hej Slovani!

— — — — —

Črna zemlja naj pogrezne!
Tega kdor odpada!"

"Savan".

Z bojnega polja.

Ranjen je bil, kakor razvidno iz seznama izgub št. 87. stotnik Karel Bizjak bosensko-heregovinskega polka št. 1. — V seznamu izgub št. 88 sta navedena kot ranjeni Adalbert Dobida, podpolkovnik domobranskega polka št. 36, in Karel Smola, kadet-aspirant v rezervi, p. p. št. 80, 9. m. komp.; mrtvej je Albert Ersler, kadet v rezervi, p. p. št. 7, 13. m. komp., ki je padel 21. decembra.

Ranjen je bil, kakor razvidno iz seznama izgub št. 87. stotnik Karel Bizjak bosensko-heregovinskega polka št. 1. — V seznamu izgub št. 88 sta navedena kot ranjeni Adalbert Dobida, podpolkovnik domobranskega polka št. 36, in Karel Smola, kadet-aspirant v rezervi, p. p. št. 80, 9. m. komp.; mrtvej je Albert Ersler, kadet v rezervi, p. p. št. 7, 13. m. komp., ki je padel 21. decembra.

Morje.

— — — — —

O vzrokih sedanje svetovne vojske se je pisalo in razpravljalo dovolj. Časnikarji in učenjaki, ljudi in strokovnjaki, vsi vprek so se trudili v potu svojega obrazca občinstvu razkladati svoja mnenja, katera so utemeljevali vsak po svojem temperamentu in preprincanju, po svojih čustvih, željah in po tendencah, katerih se je v tako razvneti dobi pač težko izogniti.

Zasledovanje vodilnih idej ali pa same vodilne sile v takem velikanskem prevratu, kakor ga doživlja Evropa sedaj, je težka, a zato toliko hvalnejša naloga. Hvalne zlasti zato, ker se tudi v politiki javljajo logični zakoni, iz katerih se da sklepati z večjo ali manjšo gotovostjo na nadaljnji potek dogodka, torej na bodočnost, in isto vsaj nekoliko predvideti je za vsakega človeka, ki se bavi s politiko — in kdo se danes ne? — neizmerne vrednosti.

Najvažnejši vzroki vojske, katerje je svet navajal dosedaj, so tile: velikosrbska propaganda (za Avstrijo), panslavizem (za Avstrijo in Nemčijo), ideja revanche od strani Francuzov in nagleško-nemško nasprotstvo na morju, oziroma v svetovni trgovini, dalje silno notranje-kulturno nasprotstvo med zapadom in vzhodom, plemensko nasprotje med Germani in Slovani itd. To so le najvažnejši pojavi, katerih ni lahko spraviti v sklad. Ker so pa več ali manj vsi istiniti zato jih je treba spraviti v nekakšno skupno zvezdo.

To zvezdo lahko najbolje na kratko orisemo, ako začnemo tvarno obdelovati z angl.-nemškim nasprotstvom, ker vse kaže, da je spomladi med Angleži in Nemci temeljna ideja cele sedanje vojske, da katere brez tega spora mogično sploh ne bi bilo prišlo. Boj med Angleži in Nemci je v prvi vrsti boj za morje. In sicer se gre Angležem za staro, stoletja že trajajočo nadvladavo, Nemcem za sovlado, Rusom pa za dostop do morja.

Po nemško-francoski vojski leta 1870 se je nemško narodno gospodarstvo silno dvignilo. Nemški laborotoriji in nemške tehnike so vzgojile ogromno četrt vsestransko naobraženih mož, ki so znali vsak modern napredok praktično izkoristiti v tvornicah, od koder je energični nemški trgovci razpečevali izdelke po vseh delih sveta. Tam je doslej neomejeno vladal Anglež, ki je kmalu moral občutno nemško konkurenco občutiti; ne toliko zaradi materialnih izgub, ker angleška trgovina je bila vedno krasno napredovala, ampak deloma iz nevočljivosti, deloma iz bojazni, da bo angleška trgovina in obrt pod silnim nemškim pritiskom in na valom na svetovni trgu nazadovala, če ne propadla. V varstvu svojih trgovskih interesov je zgradiča Nemčija v teku let mogočno brodovje, torej zopet nov strah za Anglij, ki je čutila nekaj vrednosti v prvi vrsti boj za morje. In sicer se gre Angležem za staro, stoletja že trajajočo nadvladavo, Nemcem za sovlado, Rusom pa za dostop do Balkanu, ki se je vsled različnih intrig poostriščil.

Podmorski čolni.

— — — — —

Ze blizu 30 let bo minulo, od kar so začeli Francozi s svojimi prvimi skušnjami s podmorskimi ladjicami. Wittheeadov torpedo se je polagona razvila in tehnično tako izpopolnil, da je postal jako nevarno oružje. Težko je bila le v tem, priti z njim v toliko bližino sovražne ladje, da je bilo možno isto tudi sugeriti. Gradili so v ta namen majhne, toda tako hitre torpedne ladjice, katere so imeli naloženo približno v sklepni razdalji, da so lahko vodili napad na njihove sovražnike. Tak zadnji napad, preden je izvražil ruski napad na Balkan, ki se je vsled različnih intrig poostriščil.

Podmorski čolni tipa U 9, U 12 ima približno dolžino 43 m in širino 3,6 m, kadar plava na površini morja, se potaja 2,8 m globoko in razrine 250 ton vode, popolnoma potopljena ima približno 300 ton. Izdelan je ves iz jekla in z oporami opremljen za vodni pritisk 50 m (skor 5 atmosfer), vendar se pa nikdar takoj globoko ne potaplja, pride k večjemu do 30 m globoko. Nasredi pa lahko zabočenega krova se nahaja majhna kuplja za polnjnika in krmilja, iz kuplje je vhod v ladijo. Preeč pod kupljo se nahaja prostori za more, (2 častnika in 15 mož) male električna kuhinja s shrambo. Ves drug prostor je odločen za mornariške svrhe. V ladji se nahaja Dieselov motor na petrolu in ima 450 konjskih sil. Rabiti se pri vožnji na površju in daje ladjici brzine do 12 do 13 merskih milij. Ako je čoln pod vodo, tedaj oljnatih motor ni poraben in na njegovo mesto stopi električni stroj. V ta namen se nahaja v ladji zadostna množina akumulatorjev, ki oddajo električne motorjem za 150 konjskih sil in podelijo ladjici pod vodo brzine 9 milij na uro. V sprednjem delu ladjice se nahajajo dve cevi, iz katerih se izpuščajo torpedi.

Čoln ima dvojnjate stene; v ta medstenski prostor se sprejme voda in čoln se pogrežne pod površje. Če se hoče zopet dvigniti, se z zračnim pritiskom voda zopet izrine in čoln splava na površje. Na gredeljnu ladje je pritrjen 5 ton težak železni utič, kateri sicer navadno brez koristi obtežuje, v slučaju kake nezgode se pa z enim pritiskom lahko odpne in odloči od ladje in ista splava še na površje.

Ladjica ima dva vijaka in več krmil za horizontalno krmjenje, z njimi se ladja v teku lahko poljubno višje ali nižje v vodi dviga. Opremljena je z železnimi posodami, v katerih se nahaja voda, ki je znašala le 30 ton. Četudi ni bila ladja sama na sebi praktično porabna, vendar so se prekušnje z njo tako ugodno obmešle, da je francoska vlada sklenila poizkuse nadaljevanje in zadevno dovršiti. "Gymnote" je bila premajhna, njena vsebina ni zadostovala, da bi se vsi potrebiti opravili vanjo vložili. Ladja je bila le 18 m dolga in 1,80 m široka, njena vsebina je znašala le 30 ton. Četudi ni bila ladja sama na sebi praktično porabna, vendar so se prekušnje z njo tako ugodno obmešle, da je francoska vlada sklenila poizkuse nadaljevanje in zadevno dovršiti.

Kako lahka (in deloma naravna) pa je bila zvezca s Francozi, toliko težja je bila zvezca z Rusi. Med Francozi in Rusi sklenjena aliancija, je pa prisilila Angleže, vgrizniti tudi v kajo jabolko tradicionalnega rusko-angleškega nasprotstva in Rusom v Marsj.

Cim večja je ladja, toliko več ima porabnega prostora, tem preteje se tudi gible. Majhna ladja je navezana na bližino obrežja, ali pa kake druge večje ladje, katera jo preskrbi od časa do časa s premogom ali oljem. Tudi podvodni čoln je tem porabnejši, čim dalj časa se lahko giblje na prostem morju. Zato so začeli v zadnjih letih izdelovati večje podmorske čolne, kateri lahko samostojno nastopajo, se v slučaju potrebe skrijejo pod vodo in postanejo vsled tega ja-

dar se je pa pojavilo toliko raznih težkoč, da je bilo treba ves načrt defonta temeljito spremeni.

Za čoln, ki bi bil trajno pod vodo, je najugodnejša oblika valjarja, kateri je na obeh koncih konično šiljast, ker najložje prenaša vsestranski vodni pritisk, manj ugodna pa je pa ta oblika za ladijo, katera plava na površju. Tudi ni lahko na ladjo naložiti toliko akumulatorjev, da bi jazali za dalj časa zadostno množino električne. Končno vendar ni treba, da bi bila ladja vedno pod vodo, temveč zadostuje, ako se more le za določeni čas skriti pod vodo površino. Skrivena sama je pokazala, da se voda predmeti na večjo daljavo ne morejo opazovati. V morju se vsaj deloma razločno vidi samo na daljavo kakih 10 m in že na daljavo 30 do 40 m ni mogoče nicesar videti. Tudi je dolgo bivanje pod vodo v popolnoma zaprta ladji dalj časa mučeno za moštvo, kljub vsem pripravam, katere imajo za čiščenje zraka.

Tega nasprotna je mogel premostiti nihče — dokler ga ni premostil angleški strah pred Nemci. Angleži so si pač morali reči: Nemci so že morska velevlasci, Rusi pa še ne; treba torej najprej obračunati z Nemčijo, magari z rusko pomočjo, potem pa? Pa kdo bi prerokoval!

Kratko rečeno: ruska moč je bila sedaj manj nevarna Angležem kak

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Bradock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.

JOHN KRZISNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6. St., Rock Springs, Wyo.

GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODEB:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, št. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, št. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošljatve naj se pošljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisme od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Verovšek.

Kdaj je vse to bilo? Kje je tista dežela? Daljno vse, daljno!

Tista dežela je za meglami, za gorami; in nikoli več se ne povrnetimo tja. Ce bi hotel napisati Verovšku tak spomin, kakor ga zasluži, bi ga moral napisati dobi, ki je več.

Smrt se ni plesala tam, ki je bil eden prelom glede človek, glede narod naprej, nima časa, da bi se oziral nazaj. Nemirna misel ne utegne, da bi molila ob grobovih, še tako dragih; pero se upira, da bi pisalo zgodovino, če se tako po polno lepote. Pogrebni se mudri, da siče žalno oblike; mudi se mu, sam ne ve kam.

Verovšek je bil eden najimnitnejših sinov tistega slovenskega naroda, ki se je smejal. V smeru tistega naroda je bilo vse, kar premore bogato človeško srce; ljubezen, poštenost, modrost, grenkovseleno, spoznanje življenja — tega svojega življenja, takoj neutrenje, kjer so bile bogate zaloge vojnih potrebsčin. Kolikor večje je bilo mesto, toliko bolje. Maloštevilne armade je bilo mogeče tudi v mestih nastaniti, kar je bilo zlasti za zimo velikega pomena. Ce je torej sovražnik večje mesto zavzel, je pomenulo to zavzetje za lastno armado hud in občuten udarec, ker je bila armada starega sistema skoro popolnoma navezana na mesto.

V tej dobi se je tudi rodil nazor o pomenu mest, ki se dandas preveladuje, ceprav po krievitju: splošno mnjenje še danes veže oba pojma o posesti kakega mesta in o zmagi kot nerazdržljiva, kar je pa danes popolnoma drugače.

Danes ni nobena armada več vezana na posest mest. K večemu kje v Afriki še. Razvite prometne zvezce, katerih zadnji konci segajo skor do najbolj skritih hribovskih vasi, razvoj modernega trena, ki spremlja vsako armado, dovoljno število vprežne živine, fabrikacija konzerv, in še mnogo drugih činiteljev je napravilo moderno armado vključi vjeni številnosti silno lahko premakljivo in gibeno in popolnoma neodvisno od mest in večjih krajev.

Dočim je prej bila armada vezana na mesta in bila od njihove posesti odvisna, je danes armada v celoti zase, mesto pa zase. Oba pojma sta popolnoma ločena. Moderno opremljena četa se premika povsod in ostane povsod, naj si ima mesto za hrbotom ali pa ne, ker ima vse potreben s seboj.

Na frontah, ki imajo razdalje po več sto kilometrov, ne pomenja posest kakega mesta veliko. Glavno je, da stoji armada. Ce se deli armade tu pomikajo naprej, tam nazaj, kakor že položaj zahaja, je to popolnoma neodvisno od posesti kakega mesta. Bitka je lahko dobljena, če je kako mesto v naši posesti ali pa ne; bitke pa dobitva armada ne mesto. Da ljudje še vedno nazivajo bitke po mestih, je naravno; tu živi še nadalje star stražnik, premoženje si v bedi, red je razpadel, povabilo se je veliko tativ, kakor poročajo časopisi. Neomejna želja Belgijske po svobodi se je vsled zadnjih dogodkov pokazala v čudni luči. Policeja je zaposlena, kolesari so bili včasih med njimi čuva zasebno last, osobito za-

Daljno, vse, daljno! Spominjam, da na široki smehljaj Verovškov, na široko njegovo gesto, kadar si je pogladil visoko nad člom ostanke las — in vse je prav tako, kakor bi kdaj odprl zraven, ki mi je pri sreču še zaznamosti, kakor da bi slišal tanke zvoke pesmi, ki jo je pelal mati, kakor da bi stopil v staro kmetiško izbo z očremi stropom, s skrinjico v zidu in z jaslicami v koto. Par tednov je šele, da je Verovšek umrl, sam in tih in pozabljen, da so ga pokopali brez slovenskih govorov, brez črnih zastav in brez sožalnega šundra; par tednov, stoletje. Njega in kar je bilo njegovega najlepšega, so položili v temelju, ki je za gorami, komaj še doseglišča našemu spominu. Bog je kar naravnost pokazal, kje da je križpot; in Verovšek je umrl.

Prišel bo čas, ko bomo z jasnim in mirnim očesom pogledali nazaj. Takra bomo veselo trepetale spoznali, koliko bogastva da imamo, ki je za nas in za one za nam visoko napokipeno, verno shranjeno. Takrat bomo romali k grobovom živih, da nam bodo govorili še vse vesele, modre in sladke besede, ki smo jih bili zamudili. Takrat bomo videli, da je tista prečudežna dežela tam za meglami in za gorami vsa polna svetlobe, veselja, moči in poguma, naš ljubi stari dom, ki nam bo smehljaje veleval, da si postavimo svojega po svoji mladi modrosti.

In takrat, Verovšek, bodo tudi tvojemu spominu potkravali zvonovi, takrat bomo tudi v tvojo-

ponjmo zapeli pesem, da jo boš slišal v grobu, zdaj tako samoten in tihem.

Ivan Cankar.

Pomen mest za vojsko.

Za časa petmesečne svetovne vojske se je opetovano govorilo urjena armada. V njej se osredom pisalo o različnih mestih, katerih posest ali izgruba naj bi po mnjenju pretežne večine ljudi ponovila zmagou ali poraz. Veselo upanje je navdajalo sreča, kadar je brzovaj razglasil vest, da so čete zasedle to ali ono mesto; ravno tako pa je prevzemal neuge ljudi vselej — prazen strah, kadar je bilo rečeno, da je to ali ono mesto zasedel nasprotnik. Tu je pač že leti nekoliko jasnost, da se izognemo pretirnemu optimizmu, ravno tako ali pa še bolj, da ne padevimo vše bolj škodljiv pretiran pesimizem.

Sedanja vojska je napravila kratek konec mnogim vkoreninjem teoremom in akcijonom. Različne izkušnje, katere so veljale po dosedanjem vojni historiji kot svete in nedotakljive, so se morle umakniti docela neznanim naukom in nazorom, in mi smo morale umakniti docela neznanim polnomna presledati. Take preureditve vse vrednosti, kakor jo je povzročila sedanja vojska, svet se ni videl. Končni in splošni preglej skupnega rezultata vseh novih naukov bo pa mogoč še dolgo po vojski; danes se daje konstatirati še posemne drobtine.

Vzemimo iz ogromnega materiala, kot vzgled samo eden slučaj: mesta. Na tem enem vzgledu se že da spoznati, kako različni so bili starci nazori od novih, ki se porajajo.

V starih časih so vojske potrebovale v svrhu prehranitve in oskrbe večjih opirališč, zlasti mest.

Vozništvo ni bilo dovolj številno, ceste in poti so bile slabše, tudi jih ni bilo dovolj, da bi mogli vozovi v pravem času ardam slediti. Zato je bila vojska primorana, da se opira na večje kraje, bodisi utrije ali neutrenje, kjer so bile bogate zaloge vojnih potrebsčin. Kolikor večje je bilo mesto, toliko bolje.

Maloštevilne armade je bilo mogeče tudi v mestih nastaniti, kar je bilo zlasti za zimo velikega pomena. Ce je torej sovražnik večje mesto zavzel, je pomenulo to zavzetje za lastno armado hudo občuten udarec, ker je bila armada starega sistema skoro popolnoma navezana na mesto.

Med raznimi transportnimi zadrugami, ki so razvijale prej ob bregovih reke Šelde obsežen prostor s parniki, je pričela do zdaj le ena poslovati. Te zadruge imajo, kakor znano, stara in posebna pravila in se strogo od drugih podobnih organizacij ločijo. Nazivajo se "Nation". Med njimi zoper deluje "Luikantie", ki preskrbuje transport v drug vlak. V Amsterdam vam vznika "Stadt Amsterdam I-VI", ki imajo zvezze z oceanskimi parniki. Pisma iz Antwerpenu v raznega belgijska mesta prevzamejo zanesljivi zasebniki, ki se kot taki priporočajo v inzeratih. Inzeratori objavljajo časopisi vedno več, kar dozajajo, da se gospodarstvo dviga. Pred vsem se ponujajo prazna stanovanja, a nekateri priporočilni inzeratori tudi dokazujejo, da želi prebivalstvo že tudi nekako luksusa.

Med raznimi transportnimi zadrugami, ki so razvijale prej ob bregovih reke Šelde obsežen prostor s parniki, je pričela do zdaj le ena poslovati. Te zadruge imajo, kakor znano, stara in posebna pravila in se strogo od drugih podobnih organizacij ločijo. Nazivajo se "Nation". Med njimi zoper deluje "Luikantie", ki preskrbuje transport v drug vlak. V Amsterdam vam vznika "Stadt Amsterdam I-VI", ki imajo zvezze z oceanskimi parniki. Pisma iz Antwerpenu v raznega belgijska mesta prevzamejo zanesljivi zasebniki, ki se kot taki priporočajo v inzeratih. Inzeratori objavljajo časopisi vedno več, kar dozajajo, da se gospodarstvo dviga. Pred vsem se ponujajo prazna stanovanja, a nekateri priporočilni inzeratori tudi dokazujejo, da želi prebivalstvo že tudi nekako luksusa.

Prehranje prebivalstva je ugodno, dasi trdi nizozemska časopisje, da ni — Antwerpenski "Handelsblad" odločno nastopa proti nizozemskemu listu "Nieuwe Rotterdamsche Courant", ki je trdi, da se mora prebivalstvo postopanju zapre in ak je čas, v katerem se more dokazilno postopanje izvršiti, negotov, potem se mora določiti rok, v katerem mora obtožene izročiti sodišču dokaze. — Sodišča je odredilo ta rok in odgovido razpravo za leto dni. To je morebiti prvi uradni akt, ki določa, kako dolgo bo trajala vojna. To se razume, da se to ne sme vzet za resno.

Uspeh vojnega psa.

Vojak, ki se je udeležil boje na severnem bojišču, pripoveduje: Našemu polku se je parkrat prijetilo, da se je strejalo nanj iz hiš, ali krivca nismo mogli dobiti.

To uganko smo rešili s pomočjo vojnega psa. Korakali smo skozi neko vas, ne da bi nas kdaj napadel. Ali toliko, da smo imeli vas za seboj, pa so že začele počati puške in svetinci srešeni so nam brezali okoli ušes. Vrnili smo se v vas in smo pozorno pregledali vse hiše, ali nič sumljivega se ni našlo. Že smo hoteli napred, kar jo ubere naš pes za košino. Menili smo, da se kani plodljati z rumeno pečenko. Pa se nismo dalj brigali zanj. Le vojak, kateremu je bil izročen pes, ga je začel nazaj klicati. Pes pa, sicer skozi in skozi obogljiv, je bil gluhi za življe in kles, tudi ko so kokoski krenile v drugo smer. Pes je nato izginil kakor bi se v tla vdrl. Vojak je hitel za njim z revolverjem v roki. Pes pa ni bilo nikoli nikjer, bilo pa je slišati podzemljeko bolestno ječanje. Ko so se vojaki približali k dotočnemu mestu, se jim je nudil naslednji prizor: V plitvi jami sredi polja je bilo skritih osem ruskih vojakov. V enega izmed njih se je zakadil naš pes tako, da mu je raztrgal golenico. Ruse smo oddeli s seboj in s pomočjo psa pregledali vse polje. Naši smo že približno 150 ruskih vojakov, ki so skrivaj iz jama na nas streli. Tudi od toga smo vselej hitro našli sovražnike. Tudi žene in otroci so bili včasih med njimi.

George Stephenson, oče željne.

Grizelda.

Grof Radecky.

Grof Monte Cristo, 2 zvezek.

ka, broš.

Grofica berščica, 100 zvezek.

Hrvinka, banditova nevesta.

Hildegarda.

Hlapec Jernej.

Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po.

Ilustrirani vodnik po Go-

renjskem.

Izlet v Carigrad.

Ivan Resnicoljub.

Iznam, malo Japonka.

Izidor, pobožni kmet.

Jaromil.

Krištof Kolumb.

Krava noč v Ljubljani.

Križana umiljenost.

Kaj se je Makar sanjal?

Kukeleč stan.

Lažnjivi Kljukce.

Leban, 100 beril.

Lepa Vida (Cankar).

Ljubezen in maščevanje,

102 zvezek.

Maksimiljan I.

Marija, hči polkova.

Mati, socijalni roman.

Milnarjev Janez.

Malomestne tradičije.

Mir Božji.

Mirko Poštenjakovič.

Na različnih potih.

Na valovih južnega morja.

Na indijskih otokih.

Na jutrovem.

Na preriji.

Naseljenici.

Na divjem zapadu, vez.

Najdenček.

Nesrečnica.

Narodne pripovesti, 1. in 2.

3. in 4. zvezek po.

Nezgodan a Palavanu.

